

Amanida irreverent d'estiu (passem a publicitat)

Estrès? Esgotament? Depressió primaveral prolongada? Astènia i malhumor?

Sensació que la joventut s'escapa, que l'educació ja no és el que era, que els nois i noies d'avui són més impertinents i capritxosos que mai?

El que necessites és un concentrat de vitamines i minerals!

Prova amb la nostra colorista i refrescant amanida d'estiu: especial per a monitors de colònies, pares i mares amb el síndrome de juliol, avis i àvies cangurs...!

La recepta? Universal! Pren nota:

- Un litre i mig de sentit comú (que és el que acaba lligant tots els ingredients).
- 400 g de paràboles de Freinet i una càmera Leica de Makarenko.
- Quatre tassetes de reflexions pedagògiques elaborades per no-pedagogs: Fernando Savater, Joan Barril... (no et faci por atrevir-te amb Joan Corbella).
- Dues cullerades de poesia humanista (suggerim Miquel Martí i Pol i Vicent Andrés Estellès) , ben remenades amb Pere Quart (assaig de plagi...) i Joan Maragall (quan tornava de la dolçor de les muntanyes).
- Un bon grapat de moviment de malucs de la Tina Turner (recomanem especialment el clàssic "Proud Mary")
- Les obres completes de Manolito Gafotas (no oblidar les portades dels llibres).
- Cinc gotes d'acció trepidant a triar -sense complexes- entre: Mission: Impossible, Terminator II, Indiana Jones i la última creuada... (evitar stallonades i gibsonades).
- Un polsim d'acidesa sarcàstica, "destroyer" i malvada tipus Bart Simpson (compte amb no passar-se).
- Una cullerada sencera de sang, suor i llàgrimes (de riure, a ser possible).

Tot plegat es posa en un bol, es remena bé amb una cullera de fusta fins que tots els ingredients estiguin ben lligats. Se serveix fresca i es conserva molts dies a la nevera.

No garantim miracles: garantim vitalitat per afrontar els desànim, els cansaments i les inhibicions...

Contraindicat per: fantasmes pedagògics, pessimistes crònics, crítics per sistema, ortodoxos nats, educadors sense cicatrius i especialistes en elucubracions teòriques.